
Ca đoàn - Ngôi Nhà Chúng Tôi

Không biết tôi đi ca đoàn đã bao nhiêu năm rồi. Chắc cũng đã lâu lắm vì theo anh đoàn phó ngày tôi bước vào ca đoàn còn là 1 thiếu nữ, giờ đã thành cụ bà. Còn nhớ, tôi qua đây một mình, và bắt đầu cuộc sống mới cũng một mình, cái gia đình nhỏ của tôi chiếm hết thì giờ của tôi. Mùa hè Cali, mặt trời mọc sớm, đi ngủ trễ. Vậy mà, buổi sáng, khi mặt trời chưa mọc, tôi đã ở ngoài đường, khi mặt trời mọc phía bên kia trời thì tôi vừa tới nhà.

Sống theo thì, tôi không có giờ than thở hay gọi là nhớ nhà. Nói

cho chí tình, có nhớ tôi cũng không dám biết, vì \$2.2/phút phone gọi xuyên biển, giỡn sao mà tiêu một giờ lương cho hai phút nhớ nhà!!!! Chưa kể, nếu tôi có can đảm gọi thì mẹ già tôi cũng ngại thấy sự vất vả của tôi mà giọt lệ ngắn dài, chỉ tỏ làm giàu thêm cho công ty điện thoại.

Cũng thật lâu, thay không biết bao nhiêu cuốn lịch tam tông miếu, tôi sống ù lì như vậy. Cho tới một ngày tôi đi lễ tiếng Việt. Nghe đọc kinh tiếng Việt sao thấy gần gũi quá, không cần tốn mấy chục giờ lương để nghe tiếng quê nhà. Lễ tiếng Việt, Cha dâng lễ người Việt, ca đoàn hát tiếng Việt.

Ngày đầu tiên trong ca đoàn, ai cũng thân thương chúc mừng loạn xạ làm tôi có cảm giác nữ hoàng Anh trong y phục xanh con két

(bà này thích màu chói chang) cũng không đình đám như tôi ngày hôm ấy.

Tôi đã có một gia đình nơi đây. Từ nay, tôi đã có chốn tiêu dùng tài sản mấy mươi năm sở hữu – tiếng Việt. Công việc cho một người ca viên có được một mái ấm gia đình ân hưởng tiếng quê nhà cũng chẳng có nhiều gì: chỉ đi hát lễ và tập hát.

Chưa hát đã được nghe khen. Eo ơi, nghe khen từ muôn hướng, tôi có cảm giác (lại ‘vác’, lại khuôn) mỗi người chúng tôi là một viên đá góc tường. Chuyện khen lao không phải là hiếm hoi vì ca đoàn là ca đoàn tiếng Việt duy nhất của Giáo xứ, lễ trong lịch, hay lễ ngoài lịch; hễ là lễ tiếng Việt là có mặt ca đoàn.

Có mỗi chúng tôi nên nhiều thứ bảy ca đoàn bận bịu luôn ba buổi: sáng, trưa, chiều. Mà ca đoàn có phải chỉ toàn dân làm tuần 5 ngày, sáng đi, chiều về. Có anh chị đi làm cuối tuần là thường, như đi bán nhà, đi cắt tóc, cũng có anh chị làm ca khi tuần 3, khi tuần 4, cũng có khi overtime.; cũng có những ngày làm cuối tuần đột xuất.

Vậy mà lòng nhiệt tình vì nhà Chúa, nếu ai đó có, thì đây cả gia đình ca đoàn cùng hiện diện trong tất cả các lễ “ tiếng Việt” của ca đoàn. Cả nhà chúng tôi khăn gói đi hát đám cưới tận Napa, Oakland. Gần hơn là ở Evergreen, Sunnyvale, Santa Clara, San Jose, Los Gatos. Cũng có lần được mời hát lễ ở Trung Tâm Công Giáo Việt Nam – đây là ngôi nhà chung của người Công Giáo Việt Nam thuộc Giáo phận San Jose, mang chuông đi đánh xứ người rất hào hứng.

Trong nhà ca đoàn, chúng tôi có khối chuyện cười, bởi chuyện ca đoàn buồn ít hơn vui mà có thể kể thành nhiều tập suốt đêm không ngủ. Cha Linh Hướng thường dẫn chúng tôi đi ăn phở sau giờ tập hát. Anh ca trưởng thời ca viên của tôi rất hóm hỉnh không lần nào quên ca khen “thành công đại thành công”. Anh đoàn trưởng thì rất vui, rất nhanh trí, có những thành ngữ mà cho tới giờ vẫn còn lưu truyền như “thánh nữ giữ thánh nhạc”. Những ngôn từ ám cúng làm chúng tôi gằn gụi nhau hơn. Các anh chị trong ca đoàn không phải ai cũng “son sẻ”. Điển hình là anh đàn sĩ của ca đoàn 1 nách 3 con mọn, trên vai còn bố mẹ già cùng đi lễ.

Giờ tập hát của ca đoàn là lúc ca viên nhí tập hợp để triển khai các trò chơi. Các ông bà của các nhí thì chuỗi Mân côi trên tay cầu Mẹ đủ điều và chắc chắn là ca đoàn của chúng tôi có mặt trong các lời nguyện cầu đó.

Những năm tháng trôi qua lễ tiếp nối lễ, Cha đổi Cha, nhà thờ thêm vài ca đoàn, nhưng ngôi nhà ca đoàn của tôi vẫn còn và mãi còn trong tình thương của mỗi anh chị trong ca đoàn dành cho ca đoàn, trong tiếng hát nguyện kinh. Cả nhà chúng tôi đã, đang và sẽ hiệp nhau cầu nguyện qua tiếng hát mà Chúa đã giao ban cho chúng tôi. ‘Nơi nào có hai người hiệp nhau vì danh Ta mà cầu nguyện thì nơi đó có Ta’, Chúa phán vậy.

Kỷ niệm 20 năm ca đoàn năm nay sẽ còn 20 năm sau.

Và cho tới ngày cụ bà sẽ xa nhà thờ, đem cái chân còn lại (*) đi gặp Chúa (hy vọng là vậy) thì ca đoàn cũng còn đây.

Milpitas 2020

Phi

(*) Ai ở trong ca đoàn là đã có 1 chân trên nước Chúa